

er al Sandsynlighed for, at hvis ikke uforudsete Ting træder til, vil der være sikret Balance paa hele Statsbudgettet. Jeg skal senere komme lidt tilbage hertil.

Derimod synes jeg, hvis jeg skulde karakterisere det ærede Medlems Tale, at den i høj Grad bærer Præget af en Undskyldning for Socialdemokraterne, og jeg synes endda i lovlig høj Grad. Thi naar det ærede Medlem gaar saa vidt, at han giver Venstre, hvad enten de er Regeringsparti eller Oppositionsparti, Skylden for det, som ikke passer det ærede Medlem, saa tror jeg dog nok, at han gaar for vidt. Det ærede Medlem udtalte nemlig, at i den Tid, han hørte med til Regeringspartiet, havde Venstre tvunget dem til højere indirekte Skatter, højere Statslaan, højere Militæruddgifter etc. Jeg tror nu nok, det vilde være mest værdigt for det ærede Medlems Parti, naar det sidder som Regeringsparti eller som allieret med Regeringspartiet, at tage Hovedansvaret for de Love, de fører frem og faar vedtaget her i Tinget. Det maa jo altid være saaledes, at i første Linie har *Regeringen* Hovedansvaret for de Lovforslag, den fremsætter og søger ført igennem. Naturligvis, alle vi, der har stemt for Lovene, har vort Ansvar og skal heller ikke løbe fra det; men Hovedansvaret maa til enhver Tid hvile paa den siddende Regering, og jeg tror, det ærede Medlem vil gøre sit Parti en bedre Tjeneste ved at tage det Ansvar, som med Rette tilkommer dem i saa Henseende. Den højtærede Statsminister har imidlertid udførligt imødegaet dette.

Den politiske Historie, som det ærede Medlem fortalte os, gik jo ud paa at vise, at det, vi havde hævdet: at vi i Tide havde krævet Forhøjelse af Jernbanetaksterne, højere Skatter og mindre Laan, saadan at Efterslægten ikke fik saa store Byrder at bære, ikke var rigtigt, men ogsaa dette har den højtærede Statsminister til fulde imødegaet, saa det skal jeg heller ikke komme ind paa. Jeg skal kun opholde mig et lille Øjeblik ved det sidste Citat, som det ærede Medlem citerede fra 1918, da det ærede Medlem vilde bevise i Henhold til, hvad den højtærede Statsminister som Ordfører for Venstre havde udtalt, at nu var vi imod de høje Skatter. Her er det, jeg synes, det glipper lidt for det ærede Medlem, naar han fortæller politisk Historie, thi han skulde ogsaa forklare os, hvad han ganske undlod, hvorledes Forholdet laa, den Gang Skattebuketten kom i 1918, da det drejede sig om 200 Mill. Kr. Saa siger det ærede Medlem, at Venstres daværende Ordfører mente, det var for høje

Skatter. Ja, det var ikke underligt, der blev udtalt Forundring over de høje Skatter, thi det maa erindres, at det var netop i 1918, at den daværende Regering fejrede sine skønneste Triumfer paa det finansielle Omraade. Man maa jo erindre, at det var i Marts 1918, at afdøde Landstingsmand Jørgen Pedersen udtalte Betænkelighed overfor, hvorledes vi finansielt sad i det. Man erindrer nok, at den daværende Finansminister Brandes fortalte, at vi havde Pengerigelighed, og paa denne Pengerigelighed gik vi til Valg, baade Radikale og Socialdemokrater gik ud i Landet og proklamerede for Folk, at vi sad finansielt godt i det og havde mange Penge i Kassen; og da vi om Sommeren kom ind efter Valget, begyndte vi, som det ærede Medlem Hr. Pinholt forleden oplyste, med at laane 60 Mill. Kr. Det var ikke, fordi vi manglede Penge, men fordi det var heldigt nu at optage et Laan. Vi havde paa det Tidspunkt Penge nok i Kassen, og da vi kommer hen i Efteraarstiden, er det stadig godt, vi har mange Penge i Kassen, flere end nogen Sinde før; ja, endogsaa saa sent som i December Maaned blev der proklameret Balance for Aaret 1918—19, selvfølgelig under Forudsætning af, at de Skattelove blev vedtaget. Men to Maaneder senere har Piben faaet en anden Lyd, saa mangler vi 120 Mill. Kr., uagtet der er inddraget nogle og tredive Millioner, som er indtjent ved Krigsforsikring. Det vil sige, at i det Aar, i hvilket der blev proklameret Pengerigelighed, laa Forholdet saaledes, at der maatte optages Laan og inddrages Summer, der var indtjent, til et Beløb af 200 Mill. Kr. Det er dog ret forstaaeligt, at man, naar der fra højeste Sted er proklameret en saadan Pengerigelighed, maa nære nogen Betænkelighed, naar man bliver præsenteret for en saadan Skattebuket. Men for øvrigt stemte vi jo for alle disse Skattelove, og jeg siger derfor ogsaa, at det selvfølgelig var under Forudsætning af, at Balance kunde naas, at disse Skattelove blev vedtaget, men det kunde ikke ske, uden at man optog 120 Mill. Kr. og inddrog disse noget over 30 Mill. Kr., og endda var der Underskud paa Statsregnskabet for 1918—19. Saaledes var Finansstyret den Gang, og det forekommer mig, at man fra Oppositionens Side skal være lidt forsigtig med at kritisere, naar Forholdet ligger saaledes.

Hvis jeg vilde resumere Sagernes Stilling, vilde Forholdet være det, at disse Partier, som har kritiseret det nuværende Finansstyre i en Nedgangsperiode, hvor der naturligvis maatte blive Underskud,